

शोभावती (von शोभा) f. 1) ein best. Metrum, 4 Mal: — — — — —
— — — — — COLEBR. Misc. Ess. 2, 161 (IX, 4). — 2) N. pr. einer Stadt
KATHĀS. 78, 5. 80, 4. 97, 4. 104, 17. Verz. d. Oxf. H. 152, b, 25.

शोभासिंह m. N. pr. eines Fürsten KSHITĪ. 43, 5.

शोभिन् (von 3. शुभ् und शोभा) adj. 1) schmuck, schön, prächtig: मध्ये-
नातीव शोभिना MBH. 3, 1825. केशवन्ध 4, 190. am Ende eines comp.
a) prangend —, sich schön ausnehmend —, sich auszeichnend in, an:
गल (कास्तुभ) WEBER, KṚSHṆĀG. 303. आक्व° MBH. 3, 15788. 4, 1123.
समर° (शु) 7, 5401. पादया वनशोभिन्: HARIV. 3842. — b) prangend —,
geschmückt mit: चयाटलक° MBH. 3, 11699. वनशोभिन्: °शोभिता: die
neuere Ausg.) पर्वत: HARIV. 9650. विद्याभिन्न° MBH. 1, 2743. R. 2,
73, 19. 83, 26. 5, 10, 7. 42, 13. MEGH. 58. RAGH. 3, 52. 6, 10. 8, 12. 9, 16.
11, 12. 13, 26. VIER. 137. Spr. 2921. KATHĀS. 4, 7. 34, 254. 43, 13. 116,
82. RĪGĀ-TAR. 1, 253. 2, 27. 117. 4, 69. 5, 358. 384. DAṢAK. 77, 16 (mit der
ed. Calc. शोभिनी st. °शोधिनी zu lesen). WEBER, KṚSHṆĀG. 283. BRAHMA-
P. in LA. (III) 53, 2. Bhāg. P. 3, 13, 20. Verz. d. Oxf. H. 57, b, 8. 121, a,
No. 212. — 2) am Ende eines adj. comp. statt des einfachen शोभा Pracht,
Schönheit: चतुरस्र° = °शोभ KUMĀRAS. 1, 32. 37. 2, 29.

शोभिष्ठ adj. superl. zu शुभ RV. 7, 56, 6. 8, 3, 21.

शोम् s. u. शम् 1).

शोली f. = वनहरिद्रा RĪGĀN. im ÇKDr.

1. शोष (von 1. शुष्) 1) m. a) das Austrocknen, Eintrocknen, Verdor-
ren, Trockenheit H. an. 2, 574. MED. sh. 29. Suçr. 1, 118, 8. 119, 16. 165,
21. 192, 21. जलधाराश्च ताः शोषं जग्मुः MBH. 1, 8249. HARIV. 9732. R.
GORR. 2, 13, 29. Spr. (II) 914. क्रुद्° KUMĀRAS. 4, 39. VARĀH. BRH. S. 46,
47. 97, 5. PAÑĀT. 51, 5. 76, 11. 159, 15. पादयः शोषमागतः MBH. 13, 268.
VARĀH. BRH. S. 19, 8. 53, 14. मुखं चास्यागमच्छोषम् R. 2, 36, 10. (यस्य)
पिबन्तश्च जलं शोषः (so v. a. मुखशोषः) MĀRK. P. 43, 13. RĪGĀ-TAR. 5, 110.
शोषाधाया शिरीषस्य 6, 291. भुवः शोषे VARĀH. BRH. S. 53, 9. das Ver-
trocknen (eines Leichnams) BRH. 25 (23), 13. तेन रोगेण राज्ञसौ स्नायु-
शोषो ऽयं वर्तते KATHĀS. 29, 137. — b) Schwindsucht AK. 2, 6, 3, 2. H.
463. H. an. MED. HALĪ. 2, 447. KARAKA in Verz. d. Oxf. H. 24. संशो-
षणाद्रसादीनां शोष इत्यभिधीयते Suçr. 2, 443, 5. 446, 7. 9. 447, 2. VARĀH.
BRH. 25 (23), 3. personificiert als böser Dämon VARĀH. BRH. S. 53, 45. 63.
— 2) adj. trocken machend, ausdörrend: कर्णकषाय° (so v. a. entfer-
nend) Bhāg. P. 2, 6, 45. घातम् 10, 54, 49. — Vgl. तालु°, दुः°, मुख°.

2. शौष m. VS. 2, 32 nach MAHIDH. so v. a. यौष्य; vielmehr so v. a.
शूष 2) b), wie GORR. 4, 3, 18 statt dessen steht, und शुष्म TS. 3, 2, 5, 5.

3. शोष Verz. d. Oxf. H. 234, b, 30 wohl fehlerhaft für दोष; vgl. 27.

शोषक adj. versiegen machend so v. a. vernichtend: मद्° Bhāg. P. 6,
18, 25. — Vgl. तृण°.

शोषणा 1) adj. (f. ई) trocknend, ausdörrend Nir. 2, 24. Suçr. 1, 31, 15.
156, 15. 2, 421, 2. घस्त्र R. GORR. 1, 30, 14 (29, 16 SCHL.). 57, 7 (56, 8 SCHL.).
पक्षाणां शोषणेन मर्त्ता ÇĀK. 58. लोक° RAGH. 12, 29. समुद्रजल° MBH. 1,
1396. गात्र° (दुःख) 12, 900. क्रुद्° (आधि) 1, 4704. R. GORR. 2, 77, 23. ver-
siegen machend so v. a. entfernend, verscheuchend: अखिलताप° Bhāg. P.
1, 11, 10. अशेषदोषामय° Verz. d. Oxf. H. 234, b, 27. — 2) m. a) N. eines
Agni HARIV. 10465. — b) N. eines der 3 Pfeile des Liebesgottes TRIK.

1, 40. Verz. d. Oxf. H. 184, b, No. 419. 190, b, 39. VET. in LA. (III) 5,
19. Schol. zu Gtr. 8, 1. — c) = एयोनाक BhāVAPR. im ÇKDr. — 3) n.
a) intrans. das Eintrocknen, Verdorren H. an. 2, 574. MED. sh. 29. Duṣ-
tup. 23, 10. 26, 74. मरुणावानाम् MAITRAJ. 1, 4. कासार° LA. (III) 91, 22.
von Bäumen VARĀH. BRH. S. 46, 28. — b) trans. das Trocknen, Trocken-
machen, Dörren, Ausdörren H. 394. TATTVAS. 13. Suçr. 1, 152, 8. अग-
स्त्येन विना को हि शक्ता ऽन्यो ऽर्पावशोषणो MBH. 3, 8773. PAÑĀT. 82,
8. 9. Verz. d. Oxf. H. 78, a, No. 133. Bhāg. P. 3, 26, 40. मौसस्य R. 2, 96,
38 (105, 37 GORR.). शरीरस्य Spr. (II) 5545. das Abtrocknen PAÑĀT. 3,
9, 13. — c) trockener Ingwer RĪGĀN. im ÇKDr. — Vgl. शरीर°.

शोषणीय adj. was trocken gemacht werden muss: अथर्वणितानि भा-
नार्मरीचिभिः शोषणीयानि VARĀH. BRH. S. 77, 33.

शोषणितम् nom. ag. vom caus. von 1. शुष् Nir. 5, 16.

शोषसंभव n. die Wurzel des langen Pfeffers RĪGĀN. im ÇKDr.

शोषापक्वा (शोष + ष्र) f. eine best. Pflanze, = क्लीतनक RĪGĀN.
im ÇKDr.

शोषिन् 1) adj. a) eintrocknend d. i. hinsteckend, schwindstüchtig: शोक°
Suçr. 2, 446, 12. जरा° 14. 1, 45, 10. कफ° 76, 9. 86, 19. 111, 2. 175, 15.
202, 16. 2, 404, 1. VARĀH. BRH. 23 (21), 8. — b) austrocknend, ausdörrend:
किं नो मौसेन शुष्केण परिक्षिष्टेन शोषिणा MBH. 9, 1707. अति° (मैथुन)
Suçr. 2, 551, 20. कृच्छरीरमनः° (दुःख) R. GORR. 2, 76, 28. क्रुद्°कुसुम°
UTTARAR. ed. COWELL 53, 16 (fälschlich °शोयिन् die ältere Ausg.). —
2) f. शोषिणी Bez. einer der 5 Dhāraṇā (s. u. धारणा 3) c), die aus-
trocknende, die des Aethers Verz. d. Oxf. H. 237, a, 7.

शोष्य adj. ष्र° nicht trocknend, unversieglich Bhāg. 2, 24. VARĀH. BRH.
S. 46, 47. 54, 14. 75. 97, 5. — R. 2, 91, 20 fehlerhaft für चोष्य, wie die
ed. Bomb. hat.

शोस् a particle of reproach or contempt WILSON nach ÇARDĪRTHAK.

शौक (von शुक्र) n. 1) Papageienschwarm gaṇa खण्डिकादि zu P. 4,
2, 45. AK. 2, 5, 43. H. 1415. an. 2, 21. MED. k. 38. — 2) quidam coemendi
modus H. an. MED. — sorrowfulness (dies ist शोक) WILSON ohne An-
gabe einer Aut.

शौक m. patron.; pl. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 58, 19.

शौक्यै m. patron. von शुक्र gaṇa शुधादि zu P. 4, 1, 123.

शौक्त (von शुक्ति) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 240, b. PAÑĀT. B.
12, 5, 15. LĪTJ. 6, 12, 1.

शौक्तिक adj. von शुक्त 1) a) KARAKA 2, 2.

शौक्तिकेय (von शुक्ति) n. Perle HALĪ. 3, 42. RĪGĀN. im ÇKDr.

शौक्तिय (wie eben) n. dass. RĪGĀN. im ÇKDr.

शौक (von शुक्र) adj. (f. ई) zum Planeten Venus in Beziehung stehend
VARĀH. BRH. 8, 17. 18, 8. 12. 24, 7.

शौक्रायणा m. patron. von शुक्र; pl. SĀṢK. K. 184, b, 3.

शौक्रि adj. (चतुर्थेषु) von शुक्र gaṇa सुतंगमादि zu P. 4, 2, 80.

शौक्र्यै m. patron. von शुक्र gaṇa शुधादि zu P. 4, 1, 123. pl. N. eines
kriegerischen Stammes P. 5, 3, 117. Davon शौक्रिय m. ein Fürst der
Çaukreja ebend. शौक्रिया eine Fürstin der Ç. 4, 1, 178. Schol.

शौक्र्य n. nom. abstr. von शुक्र gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 123.

शौक्त (von शुक्त) 1) adj. zu Reinen in Beziehung stehend: जन्मन्